

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз Пр 45/2015
21.10.2015. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Веска Крстајића, Биљане Синановић, Милунке Цветковић и Радмиле Драгичевић-Дичић, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Снежаном Меденицом као записничарем, у прекршајном предмету окривљеног А.З., због прекршаја из члана 330. став 1. тачка 1. у вези са чланом 178. став 1. Закона о безбедности саобраћаја на путевима и др, одлучујући о захтеву за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Птз бр.367/15 од 07.10.2015. године, поднетом против правноснажних пресуда Прекршајног суда у Смедереву 03 Пр бр.8536/13 од 12.05.2015. године и Прекршајног апелационог суда у Београду 15Прж бр.12483/15 од 16.07.2015. године, у седници већа одржаној дана 21. октобра 2015. године, донео је

ПРЕСУДУ

УСВАЈА СЕ захтев за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Птз бр.367/15 од 07.10.2015. године као основан, па се ПРЕИНАЧУЈУ правноснажне пресуде Прекршајног суда у Смедереву 03 Пр бр.8536/13 од 12.05.2015. године и Прекршајног апелационог суда у Београду 15Прж бр.12483/15 од 16.07.2015. године, само у погледу одлуке о казни, тако што Врховни касациони суд окривљеног А.З., задржавајући као правилно утврђене појединачне новчане казне које су му утврђене првостепеном пресудом, за прекршаје из члана 330. став 1. тачка 1. у вези са чланом 178. став 1. Закона о безбедности саобраћаја на путевима, из члана 330. став 1. тачка 6. Закона о безбедности саобраћаја на путевима, из члана 330. став 1. тачка 7. Закона о безбедности саобраћаја на путевима, из члана 331. став 1. тачка 47. у вези са чланом 166. став 1. Закона о безбедности саобраћаја на путевима, из члана 332. став 1. тачка 100. у вези са чланом 268. став 1. Закона о безбедности саобраћаја на путевима, из члана 333. став 1. тачка 11. у вези са чланом 34. Закона о безбедности саобраћаја на путевима и из члана 333. став 1. тачка 11. у вези са чланом 34. Закона о безбедности саобраћаја на путевима, на основу члана 42. Закона о прекршајима, **ОСУЂУЈЕ** на јединствену новчану казну у износу од 300.000,00 (трестотинехиљада) динара, коју је дужан да плати у року од 15 дана, јер ће му се у противном део ове казне у износу од 60.000,00 (шездесетхиљада) динара заменити казном затвора у трајању од 60 дана тако што ће се за сваких започетих 1.000,00 динара одредити један дан затвора, док ће преостали део бити

извршен принудним путем, с тим што у непреиначеном делу правноснажна пресуда остаје неизмењена.

Образложење

Пресудом Прекршајног суда у Смедереву 03 Пр бр.8536/13 од 12.05.2015. године, окривљени А.З. оглашен је кривим да је дана 09.09.2013. године извршио седам прекршаја, и то из члана 330. став 1. тачка 1. у вези са чланом 178. став 1. Закона о безбедности саобраћаја на путевима, за који су му утврђени новчана казна у износу од 100.000,00 динара, заштитна мера забране управљања моторним возилом "А" категорије у трајању од 8 месеци и 14 казних поена, из члана 330. став 1. тачка 6. Закона о безбедности саобраћаја на путевима, за који су му утврђени новчана казна у износу од 100.000,00 динара, заштитна мера забране управљања моторним возилом "А" категорије у трајању од 8 месеци и 14 казних поена, из члана 330. став 1. тачка 7. Закона о безбедности саобраћаја на путевима, за који су му утврђени новчана казна у износу од 100.000,00 динара, заштитна мера забране управљања моторним возилима "А" категорије у трајању од 8 месеци и 14 казних поена, из члана 331. став 1. тачка 47. у вези са чланом 166. став 1. Закона о безбедности саобраћаја на путевима, за који су му утврђени новчана казна у износу од 15.000,00 динара, заштитна мера забране управљања моторним возилима у трајању од 3 месеца и 6 казних поена, из члана 332. став 1. тачка 100. у вези са чланом 268. став 1. Закона о безбедности саобраћаја на путевима, за који су му утврђени новчана казна у износу од 6.000,00 динара и 2 казних поена, из члана 333. став 1. тачка 11. у вези са чланом 34. Закона о безбедности саобраћаја на путевима за који му је утврђена новчана казна у износу од 5.000,00 динара, и из члана 333. став 1. тачка 11. у вези са чланом 34. Закона о безбедности саобраћаја на путевима, за који му је утврђена новчана казна у износу од 5.000,00 динара, након чега је применом члана 42. Закона о прекршајима окривљени осуђен на јединствену новчану казну у износу од 331.000,00 динара, под претњом замене новчане казне казном затвора уколико је не уплати у остављеном року, те принудне наплате остатка неуплаћене новчане казне, при чему је окривљеном изречена и јединствена заштитна мера забране управљања моторним возилом "А" категорије у укупном трајању од 12 месеци и јединствена казна у укупном износу од 18 казних поена. Истом пресудом, окривљени је обавезан и на плаћање трошкова прекршајног поступка у паушалном износу од 1.200,00 динара.

Пресудом Прекршајног апелационог суда 15Прж бр.12483/15 од 16.07.2015. године, одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног А.З. - адвоката Т.В., а пресуда Прекршајног суда у Смедереву 03 Пр бр.8536/13 од 12.05.2015. године, потврђена.

Републички јавни тужилац је против наведених правноснажних пресуда поднео захтев за заштиту законитости Птз бр.367/15 од 07.10.2015. године, због повреде материјалног прекршајног права у смислу члана 235. став 1. тачка 5. у вези са чланом 42. став 2. тачка 2. Закона о прекршајима ("Службени гласник РС", бр. 101/05, 116/08 и 111/09), са предлогом да Врховни касациони суд укине побијане пресуде и предмет врати првостепеном суду на поновно одлучивање или да преиначи пресуду Прекршајног апелационог суда 15Прж

бр.12483/15 од 16.07.2015. године у погледу изрицања јединствене новчане казне окривљеном за наведене прекршаје, у складу са чланом 42. став 2. тачка 2. Закона о прекршајима.

Врховни касациони суд је, након што је о седници већа обавестио Републичког јавног тужиоца у смислу члана 286. став 2. Закона о прекршајима ("Службени гласник РС", број 65/2013), одржао седницу већа, па је по оцени навода у захтеву, нашао:

Захтев је основан.

Чланом 340. Закона о прекршајима ("Службени гласник РС", број 65/2013), прописано је да ће се прекршајни поступци започети до дана почетка примене овог закона окончати по одредбама Закона о прекршајима ("Службени гласник РС", бр. 101/05, 116/08 и 111/09), па се у овом прекршајном поступку, обзиром да је исти покренут захтевом за покретање прекршајног поступка од 09.09.2013. године, законитост побијаних правноснажних пресуда мора оцењивати у складу са Законом о прекршајима ("Службени гласник РС", бр. 101/05, 116/08 и 111/09), (у даљем тексту раније важећи Закон о прекршајима).

Основано се у захтеву за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца истиче да су побијане пресуде донете уз повреду материјалног прекршајног права у смислу члана 235. став 1. тачка 5. у вези са чланом 42. став 2. тачка 2. раније важећег Закона о прекршајима, јер је судија првостепеног прекршајног суда одлуком о јединственој новчаној казни прекорачио овлашћење које има по закону.

Наиме, одредбом члана 42. став 2. тачка 2. раније важећег Закона о прекршајима, прописано је да ће се јединствена казна изрећи тако што, ако је за све прекршаје у стицају утврђена новчана казна – изрећи ће се јединствена новчана казна која представља збир утврђених новчаних казни, с тим што јединствена новчана казна не може бити већа од двоструког износа највеће новчане казне предвиђене тим законом.

Одредбом члана 35. став 1. тачка 1. раније важећег Закона о прекршајима, прописано је да се новчана казна може прописати у распону од 5.000,00 до 150.000,00 динара за физичко лице или одговорно лице.

Како је окривљени у конкретном случају одговарао за учињене прекршаје као физичко лице, то је суд у конкретном случају окривљеном као максимални износ новчане казне могао изрећи износ од 300.000,00 динара (двоструки износ највеће новчане казне предвиђене Законом о прекршајима), а не износ од 331.000,00 динара, на коју казну је окривљени правноснажном пресудом осуђен.

Стога је првостепени суд, осуђујући окривљеног А.З. на новчану казну у износу од 331.000,00 динара прекорачио овлашћења која има по закону, на који начин је повредио и материјално право на штету окривљеног, а коју повреду није уочио, нити отклонио другостепени прекршајни суд, чинећи и сам исту

повреду на штету окривљеног, а што се основано истиче у захтеву за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца.

Због свега наведеног, Врховни касациони суд је усвојио захтев за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца и преиначио побијане правноснажне пресуде, тако што је окривљеног осудио на новчану казну у износу од 300.000,00 динара, како би учињену повреду закона на штету окривљеног отклонио.

Са свега изложеног, донета је одлука као у изреци пресуде, а на основу одредбе члана 286. став 1. у вези са чланом 287. став 4. Закона о прекршајима ("Службени гласник РС", број 65/2013).

Записничар-саветник
Снежана Меденица, с.р.

Председник већа-судија
Невенка Важић, с.р.